

for Loven, thi det Møde af forskellige Landes Foreninger, der skal være i København, faar slet ikke noget med denne Lovgivning at gøre.

Ligeledes er Spørgsmaalet om Rederens Ansvar blevet berørt. Dette Spørgsmaal vil finde sin Løsning paa Kongressen af Statsdelegerede i Bryssel. Forandringen i § 1 er foretaget paa Grund af specielt Ønske fra de søfartsinteresseredes Side, og den er tiltraadt af Professor Grundtvig, der er den juridiske Autoritet paa dette Omraade, som vi vel maa sætte højest her i Landet, og som har været til Stede i Bryssel ved Statsrepræsentanternes Forhandling. Da Forandringen, som sagt, tillige ønskes fra Søfartens Side, synes jeg, at det vilde være beklageligt, om den skulde vække Anstød i dette høje Ting.

Til det ærede 6te kongevalgte Medlems (Jørgen Berthelsen) Forespørgsel skal jeg give den Oplysning, at der fra Handelsministeriets Side var nedsat en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om Redningsmidlernes Tilstrækkelighed. Denne var nedsat, maa jeg vel at mærke tilføje, inden Titanic-Ulykken skete. Da Betænkningen var afgivet, fremkom Ministeriet med en Bekendtgørelse med Hensyn til Redningsmateriellet. Paa Kongressens Møde i Aar i Danmark vil Spørgsmaalet om Titanic-Ulykken og hvad der kan og bør gøres fra de forskellige Landes Side netop komme til Forhandling, og det vil derfor være naturligt, at man fra de forskellige Staters Side søger at træffe en fælles Overenskomst paa dette Omraade.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) omtalte Bestemmelsen i § 1 og sagde, at den er en Uretfærdighed, idet man i altfor høj Grad vilde begunstige de enkelte tilskadekomne, enten det nu er Passagerer eller Mandskab. Men man maa jo ikke glemme, at for en tilskadekommen, der maaske er i Amerika eller et andet Sted, kan det maaske være yderst vanskeligt, naar han kommer i Land i Amerika, at sagsøge et eller andet Rederi, og det vil være af uvurderlig stor Betydning for den tilskadekomne, at han til enhver Tid og paa ethvert Punkt kan holde sig til det Rederi, hos hvilket han har størst Udsigt til at faa Erstatning. Rederne vil let kunne gardere sig og vil i hvert Fald, efter hvad der fra en af vore allermest ansete og dygtige Skibsredere er fremhævet, kunne dække denne Assurance for en Ube-tydelighed.

Som jeg allerede sagde, da jeg før

havde Ordet, vilde jeg sætte megen Pris paa, at Lovforslaget blev fremmet hurtigst muligt. Det har gennemgaaet en omhyggelig Behandling baade i dette og i det andet høje Ting, og det vilde være meget kedeligt, om Danmark, naar nu den internationale Kongres samles her i Foraaret, ikke skulde være kommet til Ende med Forhandlingerne om det Lovforslag, som vore Statsrepræsentanter allerede har tiltraadt — selvfølgelig under Forbehold af Regeringens og Rigsdagens Tilslutning.

Birch: Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) udtalte, at Forslaget om Begrænsningen af Erstatningen til et Maksimalbeløb af 4,200 Kr. havde vundet behørig Tilslutning fra særlig sagkyndig Side, ligesom ogsaa den højtærede Minister udtalte, at det fuldt ud var tiltraadt af den paa dette Omraade særlig sagkyndige. Jeg mener dog, at burde fremhæve endnu en Gang, hvad jeg før citerede af den særlig sagkyndiges Udtalelser, nemlig dette, at Bestemmelsen maaske ikke er absolut uførelig med den afsluttede Konvention. Deri ligger dog allerede en meget betydelig Tvivl fra hans Side, om den virkelig er førelig dermed. Men dernæst siger han, at „den foreslaaede Bestemmelse efter sit eget Indhold synes irrational“ — dette vil dog vel nærmest sige: fornuftstridig — og at „Optagelsen af den i den danske Sølov neppe“ vil „være i Overensstemmelse med Konventionens Aand, ligesom der ogsaa derved vil fremkomme en Forskellighed i Forhold til saavel den norske som den svenske Sølov“. Det forekommer mig dog, at det er saa vægtige Forbehold, der her tages, at man næsten kan kalde dem Indvendinger, og det var af Hensyn hertil, jeg udtalte før, at der fra vor Side er ikke saa lidt Betænkelse ved, at de paagældende Ændringer er komne ind i det af Landstinget vedtagne Lovforslag. Vi mener nærmest, at Forslaget burde føres tilbage til den Skikkelse, hvori det her vedtoges i Maj Maaned 1912; men at paa den anden Side en Udvalgsbehandling ikke vilde være nødvendig. Hvis det efter nærmere Overvejelse maatte findes nødvendigt at stille Ændringsforslag, vil saadanne kunne fremkomme til Sagens anden Behandling.

Sonne: Den ærede sidste Taler (Birch) refererede det Svar, som Professor Grundtvig i Bilag 8 har givet paa de af Overretssagfører Siesbye foreslaaede Ændringer. Men det samme Spørgsmaal har været